

7. marts 2022

FM2022/93

I medfør af § 36 i Inatsisartuts forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan man, i kommunerne, kan sikre tilstrækkelige ressourcer til sagsbehandling af sager vedrørende børn

(Medlem af Inatsisartut, Kim Kielsen, Siumut)

Begrundelse:

Vi skal passe godt på vore børn. Om vi er forældre, bedsteforældre eller bedstemødre, onkler, tanter eller mostre, om vi er familie og ikke mindst har vi som samfund også pligt til at passe på vore børn. Vi grønlandere er traditionelt set et kollektivistisk folk. Derfor er det vores fælles pligt, at vi skal blande os når vore børn bliver udsat for noget dårligt, om vi er forældre eller om vi er familie eller et samfund som sådan, så har vi alle et ansvar.

Her indenfor de seneste år har såvel børnetalsmanden som Inatsisartuts ombudsmand meldt ud, at der er sager som ellers er modtaget i det offentlige system, der bliver gemt væk i skufferne og at det som konsekvens medfører, at barnet dermed krænkes af det offentlige og dermed ikke har kunnet få den nødvendige hjælp.

Dette kan på ingen måde accepteres. Når først man er blevet oplyst om, at et barn er blevet krænket, så skal man straks indlede en hjælpeproces overfor barnet og dets nære familie. Men det sker så, at der ingenting sker i disse sager og hvad gør vi så? Hvad mener Inatsisartut om denne problematik? Hvad kan vi gøre for, at undgå, at der opstår disse forhindringer i forvaltningen?

I dag har vi en livsstil, hvor vi lever decentralt. Det er jo så også årsagen til, at befolkningen ude i yderdistrikterne også lever meget tæt på hinanden. I de mange år hvor jeg har arbejdet som politimand ude på kysten, har jeg haft disse forhold på tæt hold og mærket disse ting. Selvom der er mange åbenlyse fordele i forbindelse med dette nærvær, så har det også indimellem nogle uheldige bagsider. Som jeg allerede har nævnt, så er vi vidende om, at det sker, at underretninger der omhandler mistanke om seksuel krænkelse af børn bliver gemt af vejen i de offentlige kontorer og dermed ikke kommer videre i systemet.

Jeg finder det derfor vigtigt, at vi får sat en stopper for dette og, at vi alle må få italesat dette problem.

Jeg glæder mig til, at vi får debatteret dette problem, hvor jeg også selv vil deltage i debatten.

Lad os til enhver tid beskytte vore børn. Om vi er forældre, bedsteforældre eller bedstemødre. Lad os fjerne de forhindringer der er, og lad os arbejde i det offentlige med disse sager.

God debat!